

¹Und er führte mich wiederum zu dem äußern Tor des Heiligtums gegen Morgen; es war aber verschlossen.²Und der HERR sprach zu mir: Dies Tor soll zugeschlossen bleiben und nicht aufgetan werden, und soll niemand dadurchgehen; denn der HERR, der Gott Israels, ist dadurch eingegangen, darum soll es zugeschlossen bleiben.³Doch den Fürsten ausgenommen; denn der Fürst soll daruntersitzen, das Brot zu essen vor dem HERRN. Durch die Halle des Tors soll er hineingehen und durch dieselbe wieder herausgehen.⁴Darnach führte er mich zum Tor gegen Mitternacht vor das Haus. Und ich sah, und siehe, des HERRN Haus war voll der Herrlichkeit des HERRN; und ich fiel auf mein Angesicht.⁵Und der HERR sprach zu mir: Du Menschenkind, merke darauf und siehe und höre fleißig auf alles, was ich dir sagen will von den Sitten und Gesetzen im Haus des HERRN; und merke, wie man hineingehen soll, und auf alle Ausgänge des Heiligtums.⁶Und sage dem ungehorsamen Hause Israel: So spricht der HERR HERR: Ihr macht es zuviel, ihr vom Hause Israel, mit allen euren Greueln,⁷denn ihr führt fremde Leute eines unbeschnittenen Herzens und unbeschnittenen Fleisches in mein Heiligtum, dadurch ihr mein Haus entheiligt, wenn ihr mein Brot, Fettes und Blut opfert, und brecht also meinen Bund mit allen euren Greueln;⁸und haltet die Sitten meines Heiligtums nicht, sondern macht euch selbst neue Sitten in meinem Heiligtum.⁹Darum spricht der HERR HERR also: Es soll kein Fremder eines unbeschnittenen Herzens und

¹ثُمَّ أَرْجَعَنِي إِلَى طَرِيقِ بَابِ الْمَقْدِسِ الْخَارِجِيِّ الْمُتَّجِهَةِ لِلْمَشْرِقِ وَهُوَ مُغْلَقٌ.²فَقَالَ لِي الرَّبُّ، هَذَا الْبَابُ يَكُونُ مُغْلَقًا، لَا يَفْتَحُ وَلَا يَدْخُلُ مِنْهُ إِنْسَانٌ، لِأَنَّ الرَّبَّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ دَخَلَ مِنْهُ فَيَكُونُ مُغْلَقًا.³الرَّبُّ السَّيِّدُ الرَّئِيسُ هُوَ يَجْلِسُ فِيهِ لِيَأْكُلَ خُبْزًا أَمَامَ الرَّبِّ. مِنْ طَرِيقِ رِوَاقِ الْبَابِ يَدْخُلُ، وَمِنْ طَرِيقِهِ يَخْرُجُ.⁴ثُمَّ أَتَى بِي فِي طَرِيقِ بَابِ الشِّمَالِ إِلَى فُودَامِ الْبَيْتِ. فَتَطَرْتُ وَإِذَا يَمُجِدُ الرَّبُّ قَدْ مَلَأَ بَيْتَ الرَّبِّ. فَخَرَرْتُ عَلَى وَجْهِهِ.⁵فَقَالَ لِي الرَّبُّ، يَا ابْنَ آدَمَ، اجْعَلْ قَلْبَكَ وَانْظُرْ بَعْيَتَكَ وَاسْمَعْ بِأُذُنِكَ كُلَّ مَا أَقُولُ لَكَ عَنْ كُلِّ فَرَائِضِ بَيْتِ الرَّبِّ وَعَنْ كُلِّ سُنَنِهِ، وَاجْعَلْ قَلْبَكَ عَلَى مَدْخَلِ الْبَيْتِ مَعَ كُلِّ مَخَارِجِ الْمَقْدِسِ.⁶وَقُلْ لِلْمُتَمَرِّدِينَ، لِبَيْتِ إِسْرَائِيلَ، هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، يَكْفِيكُمْ كُلُّ رَجَاسَاتِكُمْ يَا بَيْتَ إِسْرَائِيلَ يَدْخُلُكُمْ أَبْنَاءُ الْغَرِيبِ الْغُلْفُ الْغُلْفُ اللَّحْمَ لِيَكُونُوا فِي مَقْدِسِي، فَيَنْجَسُوا بَيْتِي بِتَقْرِيبِكُمْ خُبْزِ السَّخَمِ وَالذَّمِّ. فَتَقْضُوا عَهْدِي قَوْقُ كُلِّ رَجَاسَاتِكُمْ.⁸وَلَمْ تَخْرُسُوا حِرَاسَةَ أَفْدَاسِي، بَلْ أَقْمَنْتُمْ حِرَاسًا يَخْرُسُونَ عَنْكُمْ فِي مَقْدِسِي.⁹هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، ابْنُ الْغَرِيبِ أَغْلَفُ الْقَلْبِ وَأَغْلَفُ اللَّحْمِ لَا يَدْخُلُ مَقْدِسِي مِنْ كُلِّ ابْنِ غَرِيبٍ الَّذِي مِنْ وَسْطِ بَنِي إِسْرَائِيلَ.¹⁰بَلْ لِللَّاوِيِّونَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا عَنِّي حِينَ صَلَّيْتُ إِسْرَائِيلَ، فَصَلُّوا عَنِّي وَرَاءَ أَصْنَامِهِمْ، يَحْمِلُونَ إِثْمَهُمْ.¹¹وَيَكُونُونَ خُدَّامًا فِي مَقْدِسِي حَرَّاسَ أَبْوَابِ الْبَيْتِ وَخُدَّامَ الْبَيْتِ. هُمْ يَذْبَحُونَ الْمُحْرَقَةَ وَالذَّبِيحَةَ لِلشَّعْبِ، وَهُمْ يَقِفُونَ أَمَامَهُمْ لِيَخْدُمُوهُمْ.¹²لَأَتَّهَمُ خَدْمَتَهُمْ أَمَامَ أَصْنَامِهِمْ وَكَانُوا مَعْتَرَةً إِنْ لَمْ لِبَيْتِ إِسْرَائِيلَ. لِذَلِكَ رَفَعْتُ يَدِي عَلَيْهِمْ يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ فَيَحْمِلُونَ إِثْمَهُمْ.¹³وَلَا يَتَقَرَّبُونَ إِلَيَّ لِيَكْهِنُوا لِي، وَلَا لِلْفَتَرَاتِ إِلَى سَنِيٍّ مِنْ أَفْدَاسِي إِلَى قُدْسِ الْأَقْدَاسِ، بَلْ يَحْمِلُونَ خُرْبَتَهُمْ وَرَجَاسَاتِهِمُ الَّتِي قَعَلُوهَا.¹⁴وَاجْعَلُهُمْ حَارِسِي حِرَاسَةَ الْبَيْتِ لِكُلِّ خِدْمَةٍ لِكُلِّ مَا يُعْمَلُ فِيهِ.¹⁵أَمَّا الْكَهَنَةُ اللَّاوِيُّونَ أَبْنَاءُ صَادُوقَ الَّذِينَ حَرَسُوا حِرَاسَةَ مَقْدِسِي حِينَ صَلَّيْتُ بَنُو إِسْرَائِيلَ فَهُمْ يَتَقَدَّمُونَ إِلَيَّ لِيَخْدُمُونِي، وَيَقِفُونَ أَمَامِي لِيَقَرَّبُوا لِي السَّخَمَ وَالذَّمَّ يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ.¹⁶هُمْ يَدْخُلُونَ مَقْدِسِي وَيَتَقَدَّمُونَ إِلَى مَائِدَتِي لِيَخْدُمُونِي وَيَخْرُسُوا حِرَاسَتِي. وَيَكُونُونَ عِنْدَ دُخُولِهِمْ أَبْوَابَ الدَّارِ الدَّاخِلِيَّةِ أَنَّهُمْ يَلْبَسُونَ ثِيَابًا مِنْ كَتَّانٍ، وَلَا يَأْتِي عَلَيْهِمْ صُوفٌ عِنْدَ

unbeschnittenen Fleisches in mein Heiligtum kommen aus allen Fremdlingen, so unter den Kindern Israel sind;¹⁰ sondern die Leviten, die von mir gewichen sind und samt Israel von mir irregegangen nach ihren Götzen, die sollen ihre Sünde tragen,¹¹ und sollen in meinem Heiligtum dienen als Hüter an den Türen des Hauses und als Diener des Hauses; und sollen nur das Brandopfer und andere Opfer, so das Volk herzubringt, schlachten und vor den Leuten stehen, daß sie ihnen dienen.¹² Darum daß sie ihnen gedient vor ihren Götzen und dem Haus Israel einen Anstoß zur Sünde gegeben haben, darum habe ich meine Hand über sie ausgestreckt, spricht der HERR HERR, daß sie müssen ihre Sünde tragen.¹³ Und sie sollen nicht zu mir nahen, Priesteramt zu führen, noch kommen zu allen meinen Heiligtümern, zu den hochheiligen Opfern, sondern sie sollen ihre Schande tragen und ihre Greuel, die sie geübt haben.¹⁴ Darum habe ich sie zu Hütern gemacht an allem Dienst des Hauses und zu allem, was man darin tun soll.¹⁵ Aber die Priester aus den Leviten, die Kinder Zadok, so die Sitten meines Heiligtums gehalten haben, da die Kinder Israel von mir abfielen, die sollen vor mich treten und mir dienen und vor mir stehen, daß sie mir das Fett und Blut opfern, spricht der HERR HERR.¹⁶ Und sie sollen hineingehen in mein Heiligtum und vor meinen Tisch treten, mir zu dienen und meine Sitten zu halten.¹⁷ Und wenn sie durch die Tore des innern Vorhofs gehen wollen, sollen sie leinene Kleider anziehen und nichts Wollenes anhaben, wenn sie in

جَدْمَتِهِمْ فِي أَبْوَابِ الدَّارِ الدَّاخِلِيَّةِ وَمِنْ دَاخِلٍ.¹⁸ وَلَتَكُنْ سَرَائِيلُ مِنْ كَثَانٍ عَلَى رُؤُوسِهِمْ، وَلَتَكُنْ سَرَائِيلُ مِنْ كَثَانٍ عَلَى أَحْقَائِهِمْ. لَا يَسْتَطِقُونَ بِمَا يُعْرِقُ.¹⁹ وَعِنْدَ خُرُوجِهِمْ إِلَى الدَّارِ الدَّارِجَةِ إِلَى الشَّعْبِ إِلَى الدَّارِ الدَّارِجَةِ يَخْلُقُونَ ثِيَابَهُمُ الَّتِي خَدَمُوا بِهَا، وَصَعُوتُهَا فِي مَحَارِجِ الْقُدُسِ، ثُمَّ يَلْبَسُونَ ثِيَابًا أُخْرَى وَلَا يَقْدَسُونَ الشَّعْبَ بَيْنَابِهِمْ.²⁰ وَلَا يَخْلُقُونَ رُؤُوسَهُمْ، وَلَا يُرْسُونَ خُصَلًا، بَلْ يَحْزُونَ شَعَرَ رُؤُوسِهِمْ جَرًّا.²¹ وَلَا يَسْرُبُ كَاهِنٌ حَمْرًا عِنْدَ دُخُولِهِ إِلَى الدَّارِ الدَّاخِلِيَّةِ.²² وَلَا يَأْخُذُونَ أَرْمَلَةً وَلَا مُطَلَقَةً زَوْجَةً، بَلْ يَتَّخِذُونَ عَذَارَى مِنْ تَسْلِ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ، أَوْ أَرْمَلَةَ الَّتِي كَانَتْ أَرْمَلَةً كَاهِنٍ.²³ وَيُزَوِّنَ شَعْبِي التَّمْيِيزَ بَيْنَ الْمُقَدَّسِ وَالْمُحَلَّلِ، وَيَعْلَمُونَهُمْ التَّمْيِيزَ بَيْنَ النَّجَسِ وَالطَّاهِرِ.²⁴ وَفِي الْخِصَامِ هُمْ يَقِفُونَ لِلْحُكْمِ وَيَحْكُمُونَ حَسَبَ أَحْكَامِي، وَيَحْقُطُونَ سَرَائِيلِي وَقَرَائِصِي فِي كُلِّ مَوَاسِمِي، وَيَقْدَسُونَ سُيُوتِي.²⁵ وَلَا يَدْخُلُوا مِنْ إِنْسَانٍ بَيْتٌ فَيَتَّجِسُوا. أَمَّا لَابْ أَوْ أُمُّ أَوْ ابْنُ أَوْ ابْنَتُهُ أَوْ أَخٌ أَوْ أُخْتُ لَمْ تَكُنْ لِرَجُلٍ يَتَّجِسُونَ.²⁶ وَبَعْدَ تَطْهِيرِهِ يَحْسِنُونَ لَهُ سَبْعَةَ أَيَّامٍ.²⁷ وَفِي يَوْمِ دُخُولِهِ إِلَى الْقُدُسِ إِلَى الدَّارِ الدَّاخِلِيَّةِ لِيَخْدِمَ فِي الْقُدُسِ يُقَرَّبُ دَيْبَحَتُهُ عَنِ الْخَطِيئَةِ يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ.²⁸ وَيَكُونُ لَهُمْ مِيرَاثًا. أَنَا مِيرَاثُهُمْ، وَلَا تُعْطَوْنَهُمْ مِلْكًَا فِي إِسْرَائِيلَ. أَنَا مِلْكُهُمْ.²⁹ يَأْكُلُونَ التَّقْدِمَةَ وَدَيْحَةَ الْخَطِيئَةِ وَدَيْحَةَ الْإِثْمِ، وَكُلُّ مُحَرَّمٍ فِي إِسْرَائِيلَ يَكُونُ لَهُمْ.³⁰ وَأَوَائِلُ كُلِّ الْبَاكَوَرَاتِ جَمِيعُهَا وَكُلُّ رَفِيعَةٍ مِنْ كُلِّ رَقَائِعِكُمْ تَكُونُ لِلْكَهَنَةِ. وَتُعْطَوْنَ الْكَاهِنَ أَوَائِلُ عَجِينِكُمْ لِحَلْلِ الْبَرَكَةِ عَلَى بَيْتِكَ.³¹ لَا يَأْكُلُ الْكَاهِنُ مِنْ مَيْتَةٍ وَلَا مِنْ قَرِبَسَةٍ، طَيْرًا كَانَتْ أَوْ بَهِيمَةً.

den Toren im innern Vorhofe und im Hause dienen.¹⁸ Und sollen leinenen Schmuck auf ihrem Haupt haben und leinene Beinkleider um ihre Lenden, und sollen sich nicht im Schweiß gürten.¹⁹ Und wenn sie in den äußern Vorhof zum Volk herausgehen, sollen sie die Kleider, darin sie gedient haben, ausziehen und dieselben in die Kammern des Heiligtums legen und andere Kleider anziehen und das Volk nicht heiligen in ihren eigenen Kleidern.²⁰ Ihr Haupt sollen sie nicht kahl scheren, und sollen auch nicht die Haare frei wachsen lassen, sondern sollen die Haare umher verschneiden.²¹ Und soll auch kein Priester Wein trinken, wenn sie in den innern Vorhof gehen sollen.²² Und sollen keine Witwe noch Verstoßene zur Ehe nehmen, sondern Jungfrauen vom Samen des Hauses Israel oder eines Priesters nachgelassene Witwe.²³ Und sie sollen mein Volk lehren, daß sie wissen Unterschied zu halten zwischen Heiligem und Unheiligem und zwischen Reinem und Unreinem.²⁴ Und wo eine Sache vor sie kommt, sollen sie stehen und richten und nach meinen Rechten sprechen und sollen meine Gebote und Sitten halten und alle meine Feste halten und meine Sabbate heiligen.²⁵ Und sollen zu keinem Toten gehen und sich verunreinigen, nur allein zu Vater und Mutter, Sohn oder Tochter, Bruder oder Schwester, die noch keinen Mann gehabt hat; über denen mögen sie sich verunreinigen.²⁶ Und nach seiner Reinigung soll man zählen sieben Tage.²⁷ Und wenn er wieder hinein zum Heiligtum geht in den innern Vorhof, daß er im Heiligtum diene, so soll er sein

Sündopfer opfern, spricht der HERR HERR.²⁸ Aber das Erbteil, das sie haben sollen, das will ich selbst sein. Darum sollt ihr ihnen kein eigen Land geben in Israel; denn ich bin ihr Erbteil.²⁹ Sie sollen ihre Nahrung haben vom Speisopfer, Sündopfer und Schuldopfer, und alles Verbannte in Israel soll ihnen gehören.³⁰ Und alle ersten Früchte und alle Hebopfer von allem, davon ihr Hebopfer bringt, sollen den Priestern gehören. Ihr sollt auch den Priestern die Erstlinge eures Teiges geben, damit der Segen in deinem Hause bleibe.³¹ Was aber ein Aas oder zerrissen ist, es sei von Vögeln oder Tieren, das sollen die Priester nicht essen.